

- (ii) nacionalno sodišče naknadno razsodi, da spremenjena praksa odraža pravičen pomen nacionalne zakonodaje;
- (iii) državi članici načela nacionalnega in/ali evropskega prava, vključno z načeli legitimnega pričakovanja, prekluzije, pravne varnosti ter prepovedi retroaktivnosti, in/ali zastaralni roki preprečujejo pobiranje DDV za dobave, za katere se je predhodno štelo, da so oproščene plačila DDV?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Združeno kraljestvo) 26. maja 2010 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs proti The Rank Group PLC

(Zadeva C-260/10)

(2010/C 209/40)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Združeno kraljestvo)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tožena stranka: The Rank Group PLC

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Če je država članica pri izvajanju svoje diskrecijske pravice v skladu s členom 13(B)(f) Šeste direktive o DDV za določene naprave za igranje iger na srečo (v nadaljevanju: igralne naprave iz poglavja III) določila, da je treba plačati DDV, medtem ko je za druge take naprave ohranila oprostitvev plačila (vključno s terminali za stave s fiksnimi razmerji, v nadaljevanju: naprave FOBT), in če se zatrjuje, da je s tem država članica kršila načelo davčne nevtralnosti:

ali je pri primerjavi igralnih naprav iz poglavja III in naprav FOBT (i) odločilno ali (ii) pomembno, da

- (a) so naprave FOBT omogočale dejavnosti, ki so bile v nacionalnem pravu opredeljene kot „vplačevanje stav“ (ali dejavnosti, ki jih je bil pristojni regulativni organ za izvajanje svojih regulativnih pooblastil pripravljen obravnavati kot „vplačevanje stav“ v skladu z nacionalnim pravom), in

so igralne naprave iz poglavja III omogočale dejavnosti, za katere je v skladu z nacionalnim pravom veljala drugačna razvrstitev, in sicer „igranje iger na srečo“, in da sta za igranje iger na srečo in vplačevanje stav veljala drugačna regulativna režima v skladu s pravom te države članice glede nadzora in ureditve igranja iger na srečo? Če je tako, kakšne so razlike med zadevnima regulativnima režimoma, ki bi ju nacionalno sodišče moralo upoštevati?

2. Pri odločanju, ali načelo davčne neodvisnosti zahteva enako davčno obravnavo vrst naprav, navedenih v prvem vprašanju (naprave FOBT in igralne naprave iz poglavja III), kakšno stopnjo abstrakcije naj bi nacionalno sodišče sprejelo pri odločanju o tem, ali sta izdelka podobna? Še zlasti, koliko je pomembno upoštevati naslednje:

- (a) podobnosti in razlike glede največjih dovoljenih vložkov in dobitkov med napravami FOBT in igralnimi napravami iz poglavja III;
- (b) to, da je na naprave FOBT mogoče igrati le v določenih prostorih, ki imajo licenco za vplačevanje stav in ki se razlikujejo in zanje veljajo drugačne regulativne omejitve od tistih, ki veljajo za prostore, ki imajo licenco za igranje iger na srečo (čeprav je bilo mogoče igrati na naprave FOBT in na do dve igralni napravi iz poglavja III, ki stojijo skupaj v prostorih, licenciranih za vplačevanje stav);

- (c) to, da je verjetnost prejetja dobitka na napravah FOBT neposredno povezana z objavljenimi fiksnimi razmerji, medtem ko se verjetnost zmage na igralnih napravah iz poglavja III lahko v nekaterih primerih spreminja zaradi naprave, ki v določenem časovnem obdobju zagotavlja določen odstotek donosa prireditelju in igralcu;

- (d) podobnosti in razlike v formatih, ki so na voljo na napravah FOBT in igralnih napravah iz poglavja III;

- (e) podobnosti in razlike med napravami FOBT in igralnimi napravami iz poglavja III glede medsebojnega vplivanja, do katerega lahko pride med igralcem in napravo;
- (f) ali je bilo zgoraj navedeno znano večini igralcev na napravah oziroma ali se jim je to zdelo pomembno ali bistveno;
- (g) ali razliko v obravnavi z vidika DDV upravičuje karkoli od zgoraj navedenega?

3. Kadar je država članica pri izvajanju svoje diskrecijske pravice v skladu s členom 13(B)(f) Šeste direktive o DDV oprostila igranje iger na srečo plačila DDV, a zavezala plačilu DDV določen razred naprav, ki se uporabljajo za igranje iger na srečo:

- (a) ali se država članica zoper trditev, da je kršila načelo davčne nevtralnosti, načeloma lahko sklicuje na potrebno skrbnost; in
- (b) če je odgovor na vprašanje iz točke (a) pritrdilen, kateri dejavniki so pomembni za odločitev, ali se država članica lahko opira na to obrambo?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija) 28. maja
2010 – kazenski postopek proti Gheorgheju Kiti**

(Zadeva C-264/10)

(2010/C 209/41)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranka

Gheorghe Kita

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ⁽¹⁾ z dne 13. junija 2002 razlagati tako, da se premestitev (transfer) obsojene osebe, ki je bila pred tem v skladu z izvrševanjem evropskega naloga za prijetje in predajo za namen uvedbe kazenskega postopka predana državi, katere državljanica je, izvrši samodejno, tudi brez soglasja zadevne osebe, ki je pogoj, ki ga določa Evropska konvencija o transferju obsojenih oseb?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str. 1).

Tožba, vložena 2. junija 2010 – Komisija Evropskih skupnosti proti Češki republik

(Zadeva C-276/10)

(2010/C 209/42)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: S. Pardo Quintillán, zastopnik, in L. Jelínek, zastopnik)

Tožena stranka: Češka republika

Predloga tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Češka republika, s tem da ni sprejela zakonov in drugih predpisov za usklajitev z Direktivo 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem, in v vsakem primeru s tem, da Komisije o teh ukrepih ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz člena 12 te direktive;

— Češki republik naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v nacionalni pravni red je potekel 16. januarja 2009.